

Księga Micheasza

Autor: Micheasz.

Czas: Ok. 740-715 r. p. Chr.

Miejsce: Ziemia Izraela.

Cel: Zapowiedź sądu, a następnie przebaczenia.

Temat: Odnowa, do której droga wiedzie przez klęskę.

Zapowiedź sądu nad Izraelem i Judą

1 Słowo, które PAN skierował do Micheasza¹ Moreszty^{a2} w dniach Jotama,^{b3} Achaza,^c Hiskiasza,^d królów Judy;^e to, co pokazał mu On odnośnie do Samarii i Jerozolimy.

2 Słuchajcie, wszystkie ludy!

Zastanów się, ziemio,^a wraz z tym, co ją napęlnia!

Niech Wszchemocny PAN będzie świadkiem,

Pan ze swojego świętego przybytku!

3 Bo oto PAN wychodzi ze swojego miejsca,^a

zstąpi i podepcze wyniosłości ziemi.^b

4 I stopnieją pod Nim góry,^a

doliny rozpadną się jak wosk pod wpływem ognia, spłyną jak wody ciekące po zboczu.

5 Z powodu przestępstwa Jakuba to wszystko

i z powodu grzechów domu Izraela.^a

Co jest przestępstwem Jakuba? Czy nie Samaria?

Czym wyniosłości Judy?

Czy nie Jerozolima?

6 Z Samarii zrobę rumowisko na polu, miejsce pod winnicę,

¹Jr 26:18;
²Krl 15:32-38;
³Krl 16:1-20;
⁴Krl 18:1-20:21;
⁵z 1:1

²Pwt 32:1

³Sdz 5:4; Iz 26:21;
Za 14:3; ^bAm 4:13

⁴Ps 97:5

⁵2Krl 23:13;
Jr 23:13-14;
⁷Oz 2:14; ^bEz 16:15;
Oz 1:2
⁸Rdz 37:34;
2Sm 15:30;
1Krl 21:27; Iz 20:2;
Ez 24:17; Jl 1:8;
^bJb 30:29
¹⁰2Sm 1:20;
^bJr 6:26
¹¹z 47:3

w wąż powrzucam jej kamienie i jej fundamenty odsłonię.

7 I wszystkie jej bożyszcza będą rozbite,

wszystkie jej zyski^a spalone ogniem,

z wszystkich jej bóstw zrobię odpadki,

ponieważ z nierządu^b je uzbierała i w zysk z nierządu się zmienia.

8 Dlatego będę jęczał i zawodził, chodził boso i nago,^a

zaskowycę niczym szakale, będę łkał jak córki strusicy.^b

9 Gdyż nieuleczalna jest jej rana, dotarła aż do Judy, dotknęła nawet bramy mego ludu – Jerozolimy.

10 W Mieście Radości⁴ nie rozgłaszajcie!^a

Wcale tam nie płaczcie!⁵

W Domu Prochu⁶

posypcie się prochem!^b

11 Niech spotka cię to, mieszkanko Piękna,⁷

że pójdziesz w nagości i wstydzie!^a

Mieszkanka Ujścia⁸ nie ujdzie!

W Bliskich Domach⁹ zapłaczą, bo skończy się ich bliskość!

12 Na dobre osłabnie mieszkanka Goryczy,¹⁰

¹ Micheasz, hbr. מיכָה (michaja^h), znaczy: *Kto jest jak PAN*.

² Moreszet, hbr. מוֹרֶשֶׁת, czyli: *wiano* (?).

³ Jotam, hbr. יוֹתָם, czyli: *PAN jest doskonały*; Achaz, hbr. אֲחָז, czyli: *własność*; Hiskiasz, hbr. חִזְקִיָּהוּ (chizqijahu), czyli: *PAN wzmocnił*.

⁴ Lub: (1) w Gat; (2) w Tłoczni Wina.

⁵ W Płaczu (l. w Akko) nie płaczcie G.

⁶ Lub: W Bet-Leafra.

⁷ Lub: Szafiru.

⁸ Lub: Saananu.

⁹ Lub: W Bet-Haesel.

¹⁰ Lub: Marotu.

bo nieszczęście od PANA
dotknie bram Jerozolimy.

13 Zaprzęgaj do rydwanu,
mieszkanko Ucieczki!¹
Jesteś początkiem grzechu
dla córki Syjonu!

Tak! U ciebie znaleziono
przestępstwa Izraela.

14 Dlatego wręczysz Radosnym
Zaręczynom² prezent
na rozstanie!

A domy Żłudnych Źródeł³ zawiodą
królów Izraela.

15 Na ciebie, mieszkanko
Dziedzictwa,⁴
sprowadzę zdobywcę dziedzictwa!
Aż do Słuszności⁵ dotrze
Chwała Izraela.

16 Zgól się i ostrzyż^a
z powodu synów swej rozkoszy,
swoją łysinę^b powiększ jak u sępa,
gdyż ich od ciebie uprowadzą!

Zapowiedź ukarania ciemięzców

2 Biada tym, którzy obmyślają
nieprawość
i czynią to, co złe, na swych
posłaniach!

Popelniają je w świetle poranka,
ponieważ jest to w ich mocy.

2 Pragną pól – zagarniają je.
Domów – przejmują je.^a
Gnębią gospodarza i jego dom,
człowieka wraz z jego
dziedzictwem.

3 Dlatego tak mówi PAN:
Oto Ja obmyślłam dla tego rodu
nieszczęście,
przed którym nie zdołacie usunąć
swych karków⁶
ani ująć dumnie, gdyż będzie
to czas niedoli.^a

¹⁵a2Sm 22:1

¹⁶aIz 22:12; Jr 7:29;
^bAm 8:10

Rozdział 2
²aWj 20:17; Iz 5:8

³aAm 5:13
⁴aPwt 28:30-33
⁵aPwt 32:8
⁶aIz 30:10; Am 7:16
⁷aPs 119:39
¹¹aJr 5:31

¹²aIz 11:11; Jr 3:18;
30:10; Ez 34:11-16;

4 W tym dniu ułożą o was przysłowie
i wzniosą tren takiej treści:

Jesteśmy całkiem zniszczeni!
On zmienił dział mego ludu.
Ach! Jak On mi go odebrał!
Nasze pola przydzielili odstępcy!^a

5 Teraz sznura już nikt nie rozciągnie
i nikt nie odmierzy
tego, co przypadło ci losem
w zgromadzeniu Pana!^a

Hardość ciemięzców

6 Przestańcie bredzić! Już dosyć!
Przestańcie bredzić,^a
że nas nie ominą zniewagi!

7 Skąd to wiadomo, domu Jakuba,
że PAN utracił cierpliwość?
Czy takie są Jego dzieła?
A czy moje słowa nie wychodzą
na dobre
temu, kto postępuje w sposób
prawy?^a

8 Lecz ostatnio mój lud powstaje
niczym wróg,
Zdieracie ozdoby z szat ufnych
przechodniów,
dalekich od walki!

9 Wypędzacie z pięknych domów
kobiety mego ludu!
Zabieracie ich dzieciom
mą ozdobę na zawsze!

10 Wstańcie i odejdźcie!
Bo to nie miejsce waszego
spoczynku!

Stało się ono nieczyste i zostanie
zniszczone,
zniszczenie zaś będzie bolesne!

11 Gdyby jakiś człowiek, lekkoduch
i oszust, kłamał:
Poprorokuję ci! Nalej mi wina
lub piwa –
o, to byłby kaznodzieja właściwy
dla tego ludu!^a

Nadzieja dla reszty

12 Na pewno zbiorę cię, Jakubie –
całego,
na pewno zgromadzę resztę
Izraela.^a
Razem skupię ich jak owce
w zagrodzie,

¹ Lub: *Lakisz*.

² Lub: *Moreszet-Gat*.

³ Lub: *Akzib*.

⁴ Lub: *Mareszy*.

⁵ Lub: (1) *Aż po Adullam*; (2) *Nawet w Schronieniu znajdzie ich Chwała Izraela*.

⁶ *swych karków: ich karków 4QXII^b*.

jak stado w środku jego pastwiska –
gwarne mnóstwem ludzi.^b

- 13** Wstąpił przed nimi burzyciel,
przedarli się, przeszli przez bramę.
Przed nimi przeszedł ich król,
a PAN był na ich czele!^a

Zapowiedź ukarania przywódców i proroków

3 I powiedziałem:

Posłuchajcie, naczelnicy Jakuba
oraz wodzowie domu Izraela:
Czyż nie waszą rzeczą
jest sądzić sprawiedliwie?^a

- 2** Tymczasem wy nienawidzicie
dobra. Kochacie zło!
Zdzieracie z ludzi skórę
i ciało z ich kości.^a

- 3** Ci, którzy najedli się ciałem mego
ludu,
zdarli z niego skórę, połamali
kości –
porozrzucali jak w garnku,
jak mięso w środku kotła.^a

- 4** następnie wołają do PANA!
Lecz im nie odpowie!^a
Zakryje wtedy przed nimi oblicze^b
z powodu zepsucia ich czynów.

- 5** To mówi PAN przeciw prorokom,
którzy zwodzą mój lud,
którzy, gdy im dadzą
coś przegryźć, głoszą pokój,^{a1}
lecz przeciw temu, kto im nic
nie włoży do ust,
uświęcają i wojnę.

- 6** Dlatego zaskoczy was noc!
Nie będzie widzenia!
Ogarnie was mrok!
Nie będzie wróżenia!
Słońce zajdzie nad tymi
prorokami,
przygaśnie ono nad nimi
w tym dniu.

- 7** Wówczas zawstydzą się
jasnowidze,
upokorzenie spotka wróżbitów,
wszyscy zasłonią swoje twarze,^a

¹²Ez 36:37

¹³ Iz 52:12; J 10:4

Rozdział 3

¹Pwt 17:18-20;
Jr 5:5

²Ps 14:4; 27:2;
Prz 30:14

³Ps 14:4

⁴Jr 11:11; Ez 8:18;
^bPwt 31:17; Iz 59:2

⁵Ez 13:10

⁷Kpł 13:45;
Ez 24:17, 22

⁸Iz 58:1

⁹Am 5:7; Dz 13:10

¹⁰Ez 22:27; So 3:3;

^bHa 2:12

¹¹Iz 1:23; Mi 7:3;

^bJr 7:4

¹²Ps 79:1; ^bJr 9:11;
26:18

Rozdział 4

¹Iz 2:2-4; Jr 51:44

²Ps 122:1; ^bPs 25:4

bo nie będzie od Boga żadnej
odpowiedzi.

- 8** Co do mnie natomiast, jestem
napełniony mocą,
Duchem PANA, poczuciem
słuszności i siłą,
aby oznajmiać Jakubowi jego
przestępstwo
i Izraelowi jego grzech.^a

- 9** Posłuchajcie tego, naczelnicy
domu Jakuba
oraz wodzowie domu Izraela,
którzy brzydzicie się
sprawiedliwym sądem
i przekraczacie wszystko, co proste!^a

- 10** Wy, którzy budujecie Syjon
kosztem krwi^a
i Jerozolimę kosztem
sprawiedliwości!^b

- 11** Naczelnicy ludu sądzą za łapówki,
jego kapłani rozstrzygają²
za opłatą,
jego prorocy wróżą za srebro,^a
a powołują się na PANA!^b
Mówią: Przecież PAN jest wśród nas,
nie spadnie na nas nieszczęście!

- 12** Dlatego z powodu was Syjon
będzie zaorany jak pole,
z Jerozolimy zostaną kupy gruzów,^a
ze wzgórza świątynnego –
lesiste pagórki.^b

Zapowiedź przyszłej chwały Izraela

- 4** W dniach ostatecznych
góra domu PANA
stanie się pierwszą z gór,
najważniejszym z pagórków –
i popłyną do niej ludy.^a

- 2** Uda się na nią wiele narodów,
mówiąc:
Chodźmy, wstąpmy na górę PANA,
do domu Boga Jakuba!^a
Niech nas uczy swych dróg,^b
pójdźmy Jego ścieżkami,
gdyż z Syjonu wyjdzie Prawo
i Słowo PANA z Jerozolimy!

- 3** Będzie rozsądzał pośród licznych
ludów,

¹ głoszą mu pokój 8HevXIIgr.

² Tj. rzucają urim i tummim.

rozstrzygał sprawy odległych,
potężnych narodów.
Przekują wówczas swe miecze
na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy.^a
Naród nie podniesie już miecza
na naród,
nikt nie będzie uczył się sztuki
wojennej.

- 4 Każdy osiadzie pod swoją
winoroślą, każdy pod swoim figowcem^a
i nikt nie będzie budził już
strachu¹ –
gdyż usta PANA Zastępów tak
postanowiły.
- 5 Tak, każdy lud i człowiek
postępuje
w imieniu swego boga,
my zaś będziemy postępować
w imieniu PANA, naszego Boga –
na wieki wieczne.
- 6 W tym dniu – oświadcza PAN –
zbiorę chromych,
zgramadzę wygnanych,
tę, którą pogłębiłem.^a
- 7 Z chromych ustanowię resztę,
z wygnanych – potężny naród;
i PAN zapanuje nad nimi na górze
Syjon,
odtąd aż na wieki.^a
- 8 A ty, Wieżo Trzody, pagórku
córki Syjonu,
wróci do ciebie dawne
panowanie –
królestwo przypadnie
córce Jeruzolimy.
- 9 Dlaczego teraz tak głośno
krzyczysz?^a
Czy nie ma u ciebie króla?
Czy zginął twój doradca,^b
że wzmógł się twój ból
jak u rodzącej?
- 10 Wij się, córko Syjonu,
przyj niczym rodząca!

3^aIz 2:44^aKrl 4:25; Za 3:106^aPwt 30:3-5;
Jr 31:8; Ez 34:16;
So 3:197^aDn 7:14; Łk 1:339^aJr 8:19; ^bIz 9:510^aIz 43:14
11^aAb 12-13
12^a2Sm 24:21; Jr
51:33; Mt 13:30; Obj
14:15
13^aIz 41:15-16**Rozdział 5**1^a1Sm 17:12;
1^bMt 12:5-6; J 7:42;
1^cJ 1:1-3
2^aIz 7:14
3^aEz 34:23;

Gdyż wkrótce wyjdiesz
z miasta
i zamieszkasz na polu –
i pójdziesz aż do Babilonu!
Tam będziesz wyratowana,
tam wykupi cię PAN
z ręki twoich wrogów.^a

- 11 Teraz jednak zwołano
przeciw tobie liczne narody.
Wołają: Hańba jej! Syćmy oczy
widokiem klęski Syjonu!^a
- 12 Narody nie wiedzą jednak
o tym, co PAN zamierza,
nie pojmują one Jego planu,
że je zgromadził niczym
snopy na klepisku!^a
- 13 Wstań i młóć, córko Syjonu!
Owszem, zrobię ci róg z żelaza,
zrobię ci też kopyta ze spiżu
i zmiażdżysz liczne ludy!^a
I poświęcę dla PANA zdobyty
na nich łup.
Ich bogactwo oddam Panu
całej ziemi.
- 14 A teraz zbierz się w oddziały,
córko oddziału!
Waż obelężniczy stanął
przeciwko nam.
Kijem bić będą po twarzy
sędziogo Izraela.

Zapowiedź panowania potomka Dawida

- 5 A ty, Betlejem Efrata,^a
zbyt małe, by zaliczać się
do znaczniejszych rodów Judy –
z ciebie wyjdzie Mi ten,
który będzie władał w Izraelu.^b
Jego początki pradawne,
sięgają dni pradawnych.^c
- 2 Dlatego wyda ich aż do czasu,
gdy rodząca urodzi,^a
i pozostali Jego bracia powrócą
do synów Izraela.
- 3 I powstanie, będzie pasł^a w mocy
PANA,
w majestacie imienia JHWH,
Jego Boga –
wówczas osiadą,

¹ nie będzie wywołującego strach lub: nie będzie terrorysty.

bo Jego wielkość^b
sięgnie aż po krańce ziemi.

- 4 I Ten będzie pokojem.^{a1}
Gdy Asyria wkroczy do naszej
ziemi
i gdy wkroczy do naszych
twierdz,²
przeciwstawimy jej siedmiu
pasterzy
i ośmiu książąt spomiędzy ludzi.
- 5 I potraktują Asyrię mieczem,
ziemię Nimroda u jej bram³ –
i wybawi⁴ nas On od Asyrii,
gdy wejdzie do naszej ziemi,
gdy przekroczy naszą granicę.

Dzieje przyszłej reszty

- 6 I stanie się reszta Jakuba
pośród licznych ludów
jak rosa pochodząca od PANA,
jak ulewne deszcze na zieleń,
która nie łączy nadziei
z człowiekiem
ani nie czeka na synów ludzkich.
- 7 I stanie się reszta Jakuba wśród
narodów,
pośród licznych ludów,
jak lew między zwierzyną lasów,
jak lwie między stadami owiec,
które – gdy przechodzi – depcze,
szarpie – i nie ma ratunku.
- 8 Podniesiesz rękę przeciw
nieprzyjaciołom,
wszyscy twoi wrogowie poginą.

Nadchodząca zguba

- 9 Gdy nastanie ten dzień –
oświadcza PAN –
pozbawię cię koni
i zniszczę twoje rydwany.^a

^{3b}Iz 9:6

^{4a}Ag 2:9; Ef 2:14

- 10 Zburzę miasta twej ziemi
i potrzaskam wszystkie
twe umocnienia.
- 11 Wytrącę czary z twej ręki
i odbiorę ci twoich wróżbitów.
- 12 Pokruszę twoje bożyszczka
i twoje posągi.^a
I nie będziesz się już kłaniał
dziełu swoich rąk.^b
- 13 Powyrywam twoje aszery
i spustoszę twoje miasta.
- 14 Tak uczynię w gniewie
i w porywie zemsty
narodom, które okazały się
nieposłuszne.

Proces między PANEM a Jego ludem

- 6 Posłuchajcie uważnie tego,
co mówi PAN:
Powstań, wnieś skargę wobec gór,
niech wzgórza usłyszają twój głos!
- 2 Słuchajcie, góry, skargi PANA,
wy, niewzruszone fundamenty
ziemi!
Gdyż PAN ma sprawę ze swym
ludem,
z Izraelem toczy On spór.^a
- 3 Ludu mój! Co ci uczyniłem?
Czym cię zmęczyłem?^a
Odpowiedz mi!
- 4 Bo cię wywiodłem z ziemi
egipskiej,^a
wykupiłem cię z domu niewoli,
posłałem przed tobą Mojżesza,^b
Aarona^c oraz Miriam.^d
- 5 Ludu mój! Dalej, przypomnij sobie,
o co zabiegał Balak, król Moabu?
A co mu odpowiedział Bileam,
syn Beora,^a
pomiędzy Szitim^b a Gilgal?^c
Niech cię to przekona
o sprawiedliwości dzieł PANA!^d

^{9a}Za 9:10

^{12a}Na 1:14; Za 13:2;
^bWj 20:4-5

Rozdział 6

^{2a}Iz 1:2; 3:13; 41:21;
50:8; Jr 2:9; Oz 4:1;
Mi 1:2

^{3a}Jr 2:5
^{4a}Wj 12:42,
51; Am 3:1-2;
^bWj 3:14; ^cWj 4:14-16;
15m 12:6; ^dWj 15:20
^{5a}Lb 22:18-38;
^bJoz 3:1;
^cJoz 4:20; ^dPs 36:7;
98:2; Iz 45:21; 46:13;
51:5; Mi 7:9

1 *I ta będzie pokojem* G. BHS proponuje umieścić to wyrażenie na końcu werse-
tu.

2 *Lub: do naszych okęgów* BHS G.

3 *u jej bram*, hbr. בִּפְתָחֶיהָ (*biftacheha*):
sztyletem, hbr. בַּבֶּטֶחֶתָא (*bappeticha^b*)
BHS 8HevXIIgr; *w jej rowie obronnym*,
gr. ἐν τῇ τάφρῳ ἀσπίδος G.

4 *wybawi: wyratują* BHS.

- 7 Czy PANU podobają się tysiące baranów,^a miriady strumieni oliwy? Czy za me przestępstwo mam Mu dać pierworodnego, owoc mego łona za grzech mojej duszy?^b
- 8 Oznajmiono ci, człowieku, co jest dobre i czego PAN oczekuje od ciebie: Tego, byś stosował prawo, kochał łaskę i pokornie chodził z twoim Bogiem.^{a1}
- 9 Głos PANA rozlega się w mieście, rozsądek zaś skłania do lęku przed Twoim imieniem: Zwróćcie uwagę na różgę i Tego, który ją wyznaczył!
- 10 Czy wciąż jest w tym mieście dom bezbożnego i skarby zdobyte bezprawiem, i miara² skąpa, przekłeta?^a
- 11 Czy mam uniewinnić to miasto mimo oszukańczych szal, mimo sakiewki z fałszywymi odważnikami?^a
- 12 Zamożni wypełnili to miasto gwałtem, jego mieszkańcy mówią kłamstwa, posługują się językiem zdrady!^a
- 13 Dlatego też Ja zadałem ci cios, spustoszyłem cię – za twoje grzechy.
- 14 Będziesz jadł, ale się nie najesz^a – puste będzie twoje wnętrze. Wyniesiesz, lecz nie uratujesz, a co uratujesz, to wydam pod miecz.
- 15 Zasiejesz, ale nie skosisz, wyłoczysz oliwki, lecz nie namaścisz się oliwą, podobnie z moczczem – nie napijesz się wina.^a

1 Lub: *stosowania prawa, umiłowania łaski (l. miłosierdzia, dobroci) i pokory w chodzeniu z Bogiem.*

2 Tj. efa.

^{7a}Ps 50:8-13; 51:18; Iz 1:11; Am 5:22; ^bWj 13:2

⁸Pwt 10:12; 1Sm 15:22; Prz 15:8; Kzn 12:13; Oz 2:21; 6:6; Am 5:24; Mt 23:23

^{10a}Am 8:5

^{11a}Kpł 19:35-36; Oz 12:8

^{12a}Jr 9:7

^{14a}Kpł 26:26; Oz 4:10

^{15a}Kpł 26:16; Pwt 28:33, 38-40; Am 5:11; So 1:13; Ag 1:6

^{16a}Krl 16:21-28; ^bKrl 16:29-34; 18:1-46; 20:1-22:40

Rozdział 7

^{2a}Ps 12:2; 14:1; Iz 57:1; Jr 5:1

^{3a}Mi 3:11

^{5a}Ps 118:8

^{6a}Mt 10:21, 35-36

- 16 Przestrzegałeś ustaw Omriego,^a robiłeś to, co w domu Achaba^b – postępowaliście według ich rad! Dlatego uczynię cię pustkowiem, twoich mieszkańców – pośmiewiskiem. Mój ludu, będziesz znosił pohańbienie!

Kraj w nieładzie prawnym

- 7 Biada mi! Czuję się jak po letnich zbiorach, jak po winobranii: żadnej kiści do zjedzenia, moja dusza pragnie wczesnej figi.
- 2 Ludzie oddani Bogu zniknęli z ziemi, brak prawego wśród ludzi!^a Wszyscy czyhają na krew, każdy zastawia sieć na swojego brata.
- 3 Do zła – dłonie chętne! Książę i sędzia chcą wynagrodzenia! Dostojnik mówi, co zechce – i tak kręcą do spółki!^a
- 4 Najlepszy z nich jest jak kolec, najuczciwszy – jak cierń z żywopłotu! Dzień twoich stróżów, twego nawiedzenia, nadszedł! Wkrótce dojdzie wśród nich do zamętu.
- 5 Nie dowierzaj bliźniemu! Nie ufaj przyjacielowi!^a Przed leżącą na twym łonie strzeż bram swoich ust!
- 6 Gdyż syn poniża ojca, córka powstaje przeciw matce, synowa przeciw teściowej – wrogami człowieka są jego domownicy!^a
- 7 Ja jednak będę wypatrywał PANA, wyczekiwał Boga mego zbawienia. Mój Bóg mnie wysłucha!
- 8 Nie wysmiewaj się ze mnie, moja nieprzyjaciółko! Chociaż upadłem – powstanę,

choć siedzę w ciemności,
PAN jest moim światłem!

- 9** Będę znosił gniew PANA,
gdyż zgzeszyłem przeciwko
Niemu,
aż ujmie się w mej sprawie,
aż wymierzy mi słuszny wyrok,
wyprowadzi mnie na światło
i wejrzą w Jego sprawiedliwość.

- 10** Zobaczysz to moja
nieprzyjaciółka
i okryje się wstydem –
ta, która mi powtarzała:
Gdzie jest ten PAN, twój Bóg?^a
Moje oczy zobaczą ją,
wkrótce będzie deptana,
niczym uliczne błoto!

Dzień klęski

- 11** Nadszedł dzień! Buduj swe mury!^a
To ten dzień! Przekroczą granicę!
- 12** To ten dzień! Blisko ciebie
podejdą
z Asyrii i z miast Egiptu,
z Egiptu aż po Rzekę,
od morza do morza, od góry
po górę.^a
- 13** A ziemia będzie pustkowiem
z powodu swoich mieszkańców,
ze względu na owoc ich czynów.

Obraz przyszłej odnowy

- 14** Paś swój lud swoją łaską,
owce swojego dziedzictwa,^a
osiadłe w ostępach leśnych,

¹⁰Ps 42:4, 11;
79:10; 115:2; Jl 2:17

¹¹Am 9:11

¹²lż 19:23

¹⁴Pwt 32:9;
Ps 23:1-6; 28:9; 95:7;
lż 40:11; Ez 34:11-31;
Oz 4:16; 13:5; J 10:1-
18; ^bJr 50:19

¹⁶lż 26:11

¹⁷Ps 72:9; lż 49:23;

^bPs 18:46; ^cOz 3:5

¹⁸Wj 34:6-7;

Ps 103:3;

^blż 57:16; ^cPs 103:8

¹⁹Jr 31:34

w zaułkach Karmelu.¹
W Baszanie niech się pasą,
w Gileadzie –

- jak za dawnych dni!^b
- 15** Jak za dni twego wyjścia z Egiptu
ukażę mu cuda!
- 16** Ujrzą to narody i zawstydzą^a się
pomimo swojej potęgi;
położą rękę na ustach,
ich uszu dotknie głuchota.
- 17** Lizać będą proch niczym wąż,
niczym pełzający po ziemi.^a
Z drzeniem wyjdą ze swoich
warowni^b
do PANA, naszego Boga,
będą się bać i lękać Ciebie.^c

- 18** Któż jest jak Ty, o Boże,
który przebaczasz winę^a
i przechodzisz ponad
występkiem
reszty swego dziedzictwa?
Nie chowasz na zawsze gniewu^b –
tak, Twą rozkoszą jest łaska!^c
- 19** Zmiłujesz się nad nami ponownie,
pokonasz nasze winy,
wrzucisz w głębiny morza
wszystkie nasze grzechy.^a
- 20** Okażesz wierność Jakubowi,
łaskę Abrahamowi –
tak, jak przysiągłeś naszym ojcom
za dni pradawnych.

¹ Lub: *mieszkające samotnie wśród ży-
wnych pól.*